

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/212/2022
Identifikačné číslo spisu: 5021200129
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5021200129.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a; Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: I. L.Á. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. Č.. XXX/.XXX, adresa na doručovanie: A. Č.. XX, A., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie so sídlom Ulica 29. augusta č. 8 - 10 Bratislava, v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia generálneho rozhodnutia žalovanej č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 31.12.2020, kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sa/6/2021 zo dňa 16.02.2022, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť žalobkyne sa zamietla.

Žalovanej sa náhrada trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline ako správny súd rozsudkom č. k. 29Sa/6/2021 zo dňa 16.02.2022 (ďalej napadnutý rozsudok) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 31.12.2020 (ďalej preskúmané rozhodnutie). Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 13. júla 2020 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla podľa § 70 ods. 1, § 82, § 293dx zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o sociálnom poistení) tak, že žalobkyni od 27. apríla 2020 priznala invalidný dôchodok v sume 230,40 eur mesačne. V odôvodnení žalovaná poukázala na to že žalobkyňa bola uznaná za invalidnú z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav bol posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín a výsledkom je posudok zo dňa 08.06.2020. Ďalej sa zaberá výpočtom sumy priznaného invalidného dôchodku

Žalovaná v preskúmanom rozhodnutí uviedla, že po podaní odvolania bol zdravotný stav žalobkyne opätovne posúdený lekárom sociálneho poistenia pobočky v Dolnom Kubíne dňa 19. augusta 2020, ktorý zotrval na pôvodnom posúdení zdravotného stavu žalobkyne. Preto bol zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom ústredia a to dňa 06.10.2020 so záverom, že u žalobkyne bola potvrdená deteriorácia špecifických kognitívnych funkcií dôsledku organických zmien v mozgu, kognitívny deficit stredne ťažkého stupňa, organicky zmenená osobnosť. Zobrazovacie MR vyšetrenie mozgu bolo s nálezom celkovej atrofie mozgu, predominantne fronto - parietálne obojstranne. Po psychiatrickom vyšetrení v júli 2019 je MMSE test s počtom bodov 23 (10 až 24 bodov je ľahký až stredne ťažký stupeň demencia, 27 až 40 bodov je norma). V októbri 2019 je pri psychiatrickom vyšetrení MMSE 29 bodov. Psychiater hodnotil diagnózu F 00, t. j. demencia pri Alzheimerovej chorobe. Kontrolné psychologické vyšetrenie z februára 2020 potvrdilo osobnosť s kognitívnym deficitom stredne ťažkého stupňa, od posledného vyšetrenia výsledkov bez výraznejších zmien, emocionalita sa javí stabilizovanejšia. Určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na hornej hranici zákonného rozpätia, t. j. 45% . Nebolo možné zaradiť príslušné ochorenie do položky b/ - ťažké formy, pretože takéto zaradenie nebolo dokumentované -je potvrdený kognitívny deficit stredného stupňa, test MMSE taktiež nedokumentoval ťažký stupeň demencie.

Správny súd v napadnutom rozsudku uviedol, že žalobkyňa mala za to, že vzhľadom k jej zdravotnému stavu malo dôjsť k zaradeniu jej ochorenia podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, kapitoly V, položka 1, pod písmeno b), t. j. ťažké formy (ťažká demencia). Krajský súd konštatoval, že takýto dôvod nebol namieste, pretože nemal oporu v odborných posudkoch vypracovaných v konaní pred prvostupňovým orgánom a odvolacím orgánom, ktoré zhodnocovali zdravotný stav žalobkyne podľa v tom čase aktuálne doložených lekárskeho správ, vyšetrení, nálezov a pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, zafinovaní choroby nešlo o ťažkú poruchu (ťažkú demenciu), ale o stredne ťažkú formu, čo bolo zhodnotené aj v psychologickom vyšetrení U.. L. zo dňa 11.02.2020 pri závere, že u žalobkyne ide o osobnosť s kognitívnym deficitom stredne ťažkého stupňa. Ani jedno z odborných vyšetrení, ktoré bolo posudzované posudkovým lekárom pred prvostupňovým orgánom a pred žalovanou v odvolacom konaní, nekonštatovalo postihnutie ťažkého stupňa, psychológom bol potvrdený kognitívny deficit stredne ťažkého stupňa, rovnako ako ani test MMSE nedokumentoval ťažký stupeň demencie.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa kasačnú sťažnosť v zastúpení zástupcu N. U.. Uviedla v nej že má nárok na plný invalidný dôchodok od samého začiatku od roku 2020. Súd tým, že vo veci nenariadil pojednávanie, znemožnil žalobkyňi právo na spravodlivý proces, pretože na tomto pojednávaní chcela navrhovať svedkov, navrhnúť znalca v odbore medicíny. Účastníčka nemala spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, prebral tvrdenie žalovanej. Lekárska správa z 10.03.2021 konštatuje a potvrdzuje, že navrhovateľka (žalobkyňa) má Alzheimerovu demenciu od roku 2019 a stav sa postupne zhoršuje. Lekár konštatuje, že pacienti s touto diagnózou nie sú schopní pracovať. Súd si mal do prípadu pribrať znalca v odbore súdneho lekárstva. Nestotožnila sa s tvrdením súdu, že právo na invalidný dôchodok posúdenie prináleží len posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne zo zákona. Posudkový lekár si mal pre správne posúdenie vyžiadať celú zdravotnú dokumentáciu. Žiadala, aby jej bol priznaný plný invalidný dôchodok od začiatku.

Proti tomuto rozsudku podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa prostredníctvom fyzickej osoby N. U.. Namietala, že požaduje priznanie plného invalidného dôchodku od začiatku. Súd tým, že nenariadil pojednávanie, je znemožnil právo na spravodlivý proces, pretože na pojednávaní chcela navrhnuť svedkov, navrhnúť znalca v odbore medicíny. Nemala spôsobilosť na samostatné konanie a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Poukázala na lekársku správu z 10.03.2021, podľa ktorej nie je schopná pracovať. Súd si mal do prípadu pribrať znalca.

Uznesením č. k. 29Sa/6/2021 - 80 zo dňa 31. augusta 2022 krajský súd nepripustil zastúpenie žalobkyne splnomocneným zástupcom N. U., keďže ani žalobkyňa, ani N. U. nepredložili súdu doklad

o jeho vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa, ani dôkaz o tom, že je blízkou osobou žalobkyne. Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nebola podaná.

Ku kasačnej sťažnosti žalobkyne sa vyjadrila žalovaná podaním zo dňa 07.10.2022. Uviedla, že sťažovateľka neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov spochybnili alebo vyvrátili. Sťažovateľka nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcim určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Pritom má povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania pred správnym orgánom, teda predložiť odborné lekárske nálezy zo všetkých vyšetrení, ktoré podstúpila do vydania rozhodnutia odvolacieho orgánu. Žiadala, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

Na základe výzvy kasačného súdu žalobkyňa uviedla, že na podanej kasačnej sťažnosti trvá. Zároveň predložila kasačnému súdu doklad o tom, že N. U. dňa 29. mája 1985 získal vysokoškolské vzdelanie v študijnom odbore právo na Univerzite Komenského v Bratislave a konštatovala, že je jej osobou blízkou.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP znení účinnom do 30.06.2023), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom a kasačnou sťažnosťou, ktorej obsahom nebol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) zistil, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť z nasledovných dôvodov:

Z administratívneho spisu bolo zistené, že:

- Žalobkyňa si uplatnila nárok na invalidný dôchodok dňa 28.4.2020 s tým, že invalidný dôchodok žiadala priznať po skončení podporného obdobia od 27.04.2020 (záznam o uplatnení nároku na invalidný dôchodok z 28.04.2020).
- Jej zdravotný stav bol posudzovaný posudkovým lekárom pobočky Dolný Kubín dňa 8. júna 2020 s výsledkom posúdenia, že bola preukázaná demencia pri Alzheimerovej chorobe, pričom táto choroba bola zaradená do kapitoly V. Duševné choroby a poruchy správania, položka 1 organické duševné poruchy, poruchy intelektu, emotivity, afektivity, písm. a) stredne ťažké formy z percentuálneho rozpätia 30 až 45%, pričom hodnotená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobkyne bola v hornom rozmedzí na 45%.
- Na základe odvolania žalobkyne bol jej zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom pobočky Dolný Kubín dňa 19. augusta 2020, ktorý zotrval na pôvodnom posúdení zdravotného stavu žalobkyne a predložil komplexný posudkový spis posudkovému lekárovi sociálneho poistenia ústredia.
- Posudkový lekár ústredia opätovne posúdil zdravotný stav žalobkyne dňa 06.10.2020 so záverom rovnakým ako predchádzajúce lekárske posudky. Konštatoval, že zobrazovacie MR vyšetrenie mozgu bolo s nálezom celkovej atrofie mozgu, u žalobkyne bola zahájená liečba psychiatrom, pravidelné kontroly. Po psychiatrickom vyšetrení v júli 2019 je MMSE test s počtom bodov 23, čo je ľahký až stredne ťažký stupeň demencie zo škály 10 až 24 bodov, pričom 27 až 40 bodov je norma. V októbri 2019 je pri psychiatrickom vyšetrení MMSE 29 bodov. Psychiater hodnotil diagnózu F 00, t.j. demencia pri Alzheimerovej chorobe. Kontrolné psychologické vyšetrenie z februára 2020 potvrdilo osobnosť s kognitívnymi deficitmi stredne ťažkého stupňa, od posledného vyšetrenia bez výraznejších zmien. Rozhodujúce zdravotné postihnutie žalobkyne bolo zaradené v kapitole V, položka 1, písm. a), stredne ťažké formy na hornej hranici zákonného rozpätia. Nebolo možné ochorenie zaradiť pod písm. b) ťažké formy, pretože dokladované odborné vyšetrenia nedokumentovali postihnutie ťažkého stupňa. Psychológom bol potvrdený kognitívny deficit stredného stupňa, test MMSE nedokumentoval ťažký stupeň demencie.
- Na základe uvedeného žalovaná v preskúmanom rozhodnutí zo dňa 31.12.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.01.2021, zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové rozhodnutie žalovanej.

Podľa § 119 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

Podľa § 135 ods. 1 cit. zákona na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia (11.01.2021) poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym posúdením veci zo strany správneho súdu v napadnutom rozsudku, ktorým sa celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Bolo preukázané, že žalobkyňa bola viackrát podrobená lekárskej posudkovej činnosti v zmysle § 153 zákona o sociálnom poistení posudkovými lekármi sociálneho poistenia. Prvé posúdenie jej zdravotného stavu bolo dňa 8. júna 2020 v pobočke Dolný Kubín. Z tohto posúdenia bola vyhotovená lekárska správa z uvedeného dňa, pričom z posudku vyplýva, že posudkový lekár sa zaoberal všetkými lekárske správy a vyšetreniami, ktoré žalobkyňa predložila ku svojej žiadosti o invalidný dôchodok. Jedná sa o lekárske správy a vyšetrenia z obdobia rokov 2019 až 2020 so záverom o stredne ťažkej forme jej duševnej choroby. Vychádzal pri tom aj z psychologického vyšetrenia U.. L. z 11.02.2020, ktoré predložila žalobkyňa aj v kasačnom konaní. Nové vyšetrenie jej zdravotného stavu prebehlo na vyšetrení pred posudkovým lekárom ústredia dňa 06.10.2020, pričom posudok taktiež vychádzal zo všetkých lekárske správy a vyšetrení za obdobie od roku 2019 až po 15.04.2020 (psychiatrické vyšetrenie L.. Č.). Stotožnil sa s lekárske posudkom zo dňa 8. júna 2020. Aj podľa názoru kasačného súdu, v súlade s názorom správneho súdu, pokiaľ žalobkyňa namietala, že jej zdravotné postihnutie malo byť zaradené do položky b) - ťažké formy, takéto zaradenie nebolo z posudkového hľadiska v tom čase aktuálne dôvodné, pretože dokladované odborné vyšetrenia nedokumentovali postihnutie ťažkého stupňa.

Z administratívneho spisu vyplýva, že v čase posudzovania jej zdravotného stavu, t. j. ku dňu 8. júna 2020 a 6. októbra 2020, zdravotný stav žalobkyne odôvodňoval jeho posúdenie ako postihnutie stredne ťažkého stupňa. Uvedené vyplýva z vyšetrenia psychológa zo dňa 11.02.2020 kde je uvedené, že sa jedná o osobnosť s kognitívnymi deficitmi stredne ťažkého stupňa, ako aj z testov MMSE, ktoré boli vykonané pri psychiatrickom vyšetrení v júli 2019, kde žalobkyňa dosiahla počet bodov 23 a v októbri 2019, kedy dosiahla 29 bodov (norma je 27 až 30 bodov). Preto nebolo možné zaradiť zdravotné postihnutie žalobkyne v príslušnej položke pod písmeno b) - ťažké formy, ale len pod písmeno a) - stredne ťažké formy, pričom pri tomto posúdení jej bola uznaná maximálna možná miera postihnutia 45%.

Pokiaľ žalobkyňa ku kasačnej sťažnosti pripojila vyšetrenia z rokov 2021 až 2023, ktoré podľa nej preukazujú, že u nej je zistená ťažká forma uvedeného ochorenia. Kasačný súd uvádza, že na tieto lekárske správy nebolo možné v konaní pred súdom prihladnúť a to vzhľadom na dikciu § 135 ods. 1 SSP v znení účinnom ku dňu 30.06.2023, podľa ktorého na rozhodovanie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, v danom prípade 11.01.2021. Všetky lekárske správy, v ktorých bol posúdený zdravotný stav žalobkyne po tomto dátume, sú v konaní pred súdom nepoužiteľné. Je aj nelogické, aby tieto dôkazy boli dôvodom zrušenia preskúmaného rozhodnutia, pretože správny orgán sa nemal možnosť s nimi oboznámiť a vyhodnotiť ich, keďže v čase právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia ešte neexistovali. Nič však nebráni žalobkyňi, aby v prípade, že tieto lekárske správy skutočne potvrdzujú zhoršenie jej zdravotného stavu, ich doložila k žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku. Aj lekárske posudok zo dňa 6. októbra 2020 nekonštatuje, že by bol zdravotný stav žalobkyne nemenný, práve naopak,

uvádza, že psychológ odporučil kontrolné psychologické vyšetrenie o rok, a aj samotný posudkový lekár určil kontrolnú lekársku prehliadku na október 2021.

Nebolo teda možné priznať vyššiu percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobkyne, ako určenú posudkovými lekármi žalovanej. Žalovaná správne zistila mieru poklesu pracovnej schopnosti aktuálnu v čase lekárskej posudkovej činnosti a vydania preskúmaného rozhodnutia a priznala žalobkyňi invalidný dôchodok po ukončení podporného obdobia na poberanie nemocenského od 27.04.2020 v zmysle záznamu o uplatnení nároku na invalidný dôchodok z 28.04.2020.

Žalobkyňa ďalej žiadala do súdneho konania prizvať znalca z odboru súdneho lekárstva a dať vypracovať znalecký posudok. Táto požiadavka žalobkyne nie je dôvodná. V prvom rade je treba uviesť, že podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie ÚS SR č. k. II. ÚS 127/07-21 zo dňa 06. júna 2007) úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Správny súd nie je súdom skutkovým, dokazovanie vykonáva výnimočne, a to len dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia (§ 119 SSP). Pokiaľ zistí nedostatky v zistenom skutkovom stave v správnom konaní, je to dôvod na zrušenie správneho rozhodnutia, nie na dopĺňovanie dokazovania pred správnym súdom, pričom prípadné znalecké dokazovanie sa nariadi v správnom konaní, nie pred správnym súdom. Vec žalobkyne však nebol tento prípad. Z predložených lekárskejších správ a vyšetrení v čase posúdenia jej zdravotného stavu prvostupňovým a odvolacím posudkovým lekárom sociálneho zabezpečenia, ako aj v čase vydania a právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia, jednoznačne vyplýval skutkový záver, že jej zdravotné postihnutie dosahovalo stredný stupeň demencie. Pokiaľ ťažkú demenciu verifikovali nové lekárske správy od roku 2021, ako už bolo viackrát uvedené v tomto rozsudku, pri preskúmaní rozhodnutia žalovanej na ne nie je možné prihliadať.

Aj ďalšie sťažnostné námietky uvedené v kasačnej sťažnosti sú plne nedôvodné. Žalobkyňa namieta, že súd nenariadil vo veci pojednávanie, čím jej znemožnil právo na spravodlivý súdny proces. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa bola riadne poučená o tom, že môže požiadať o nariadenie pojednávania najneskôr v lehote určenej na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného, pričom toto poučenie jej bolo doručené dňa 07.06.2021. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila replikou zo dňa 14.06.2021, avšak v tomto podaní o nariadenie pojednávania nepožiadala. O pojednávanie taktiež nepožiadala ani žalovaná. V tom prípade súd nemá povinnosť nariadiť pojednávanie (§ 107 ods. 1 písm. a) SSP a contrario). Uvedenú skutočnosť správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku aj riadne uviedol. V tom prípade procesné práva žalobkyne neboli žiadnym spôsobom obmedzené a nebola na nich ukrátená.

Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že nemala spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, žalobkyňa nepreukázala, že by bola obmedzená na spôsobilosti na právne úkony alebo že by mala uznesením súdu ustanoveného procesného opatrovníka. Naopak, sama žalobkyňa predkladala podania do súdneho konania, podala správnu žalobu a následne aj vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej a v celom súdnom konaní nežiadala o ustanovenie procesného opatrovníka. Preto súd nemal prečo pochybovať o tom, že žalobkyňa má plnú spôsobilosť na právne úkony.

Na záver kasačný súd konštatuje, že uznesením č. k. 29Sa/6/2021 zo dňa 31.08.2022 správny súd zastúpenie žalobkyne N. U. ako splnomocneným zástupcom nepripustil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 05.10.2022 a nebola voči nemu podaná kasačná sťažnosť. Kasačný súd je tak týmto uznesením viazaný. Pretože v tomto type konania (konanie v sociálnych veciach) sa povinné zastúpenie advokátom nevyžaduje, súd konal so žalobkyňou osobne.

Vzhľadom na to, že všetky sťažnostné námietky žalobkyne sú nedôvodné a kasačný súd sám nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku správneho súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje, bolo potrebné kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietnuť.

O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanej bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalovanej, ktorá má právo na náhradu trov kasačného konania, jej náhradu nepriznal, lebo neboli splnené podmienky tohto ustanovenia. Žalobkyňa ako neúspešná účastníčka nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

Rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.